

ΜΑΘΗΜΑ 1: ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

Ακολουθώντας τον D. Hilbert, για την αξιωματική θεμελίωση της (επίπεδης) γεωμετρίας, θεωρούμε:

(1) Ένα σύνολο \mathcal{P} τα στοιχεία του οποίου ονομάζουμε **σημεία** και συμβολίζουμε συνήθως με κεφαλαία γράμματα $A, B, \dots, P, Q, \dots, X, Y, Z$.

(2) Ένα σύνολο \mathcal{L} τα στοιχεία του οποίου ονομάζουμε **ευθείες** και συμβολίζουμε με μικρά γράμματα $a, b, \dots, k, l, m, \dots, x, y, z$.

Τα σύνολα \mathcal{P} και \mathcal{L} θεωρούνται *ξένα*, δηλ.

$$\mathcal{P} \cap \mathcal{L} = \emptyset.$$

(3) Μια διμελή σχέση $\mathcal{I} \subseteq \mathcal{P} \times \mathcal{L}$ που ονομάζουμε **σχέση σύμπτωσης**.

Για να περιγράψουμε πώς σχετίζονται μέσω της \mathcal{I} σημεία και ευθείες χρησιμοποιούμε την ακόλουθη ορολογία:

Αν ένα σημείο $P \in \mathcal{P}$ και μια ευθεία $l \in \mathcal{L}$ συνδέονται με την σχέση \mathcal{I} , δηλ. $(P, l) \in \mathcal{I}$, τότε λέμε ότι **το P ανήκει στην l** ή ότι **l διέρχεται από το P** .

Τρία (ή περισσότερα) σημεία P_i , $i = 1, 2, 3$, λέγονται **συγγραμμικά** αν υπάρχει ευθεία $l \in \mathcal{L}$ με

$$(P_i, l) \in \mathcal{I}, \quad \forall i = 1, 2, 3.$$

Τρεις (ή περισσότερες) ευθείες l_i , $i = 1, 2, 3$, λέγονται **συντρέχουσες** αν υπάρχει σημείο $P \in \mathcal{P}$ με

$$(P, l_i) \in \mathcal{I}, \quad \forall i = 1, 2, 3.$$

Δύο ευθείες $k, l \in \mathcal{L}$ λέγονται **παράλληλες** (συμβ. $k // l$) αν:

- είτε $k = l$,

- είτε *δεν υπάρχει* $P \in \mathcal{P}$ που να ανήκει και στην k και στην l .

Αν δύο ευθείες k, l δεν είναι παράλληλες, γράφουμε $k \nparallel l$.

Τέλος σημειώνουμε ότι (όπως συνήθως γίνεται για τις διμελείς σχέσεις), αντί $(P, l) \in \mathcal{I}$, γράφουμε και $P \mathcal{I} l$.

Θεωρούμε τώρα ένα σύνολο σημείων \mathcal{P} , ένα σύνολο ευθειών \mathcal{L} και μια σχέση σύμπτωσης $\mathcal{I} \subseteq \mathcal{P} \times \mathcal{L}$.

ΟΡΙΣΜΟΣ. Η τριάδα $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ λέγεται **συσχετισμένο επίπεδο** (συντ. ΣΕ), αν ικανοποιούνται τα επόμενα αξιώματα:

(ΣΕ 1) Από δύο διαφορετικά σημεία διέρχεται ακριβώς μία ευθεία, δηλ.

$$\forall A, B \in \mathcal{P} \text{ με } A \neq B \exists! k \in \mathcal{L} : (A, k) \in \mathcal{I} \text{ και } (B, k) \in \mathcal{I}.$$

(ΣΕ 2) Από κάθε σημείο εκτός ευθείας διέρχεται ακριβώς μία παράλληλη προς την ευθεία, δηλ.

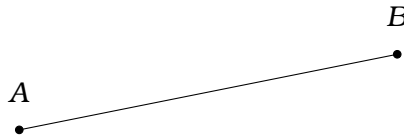
$$\forall (A, k) \in \mathcal{P} \times \mathcal{L} \text{ με } (A, k) \notin \mathcal{I} \exists! \ell \in \mathcal{L} \text{ με } (A, \ell) \in \mathcal{I} \text{ και } \ell // k.$$

(ΣΕ 3) Υπάρχουν (τουλάχιστον) τρία μη-συγγραμμικά σημεία.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ. Τα αξιώματα (ΣΕ 1) και (ΣΕ 2) ισχύουν στην ευκλείδια γεωμετρία. Παρατηρούμε ότι αν πάρουμε την τριάδα $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, όπου $\mathcal{P} = \{A, B\}$, με A, B σημεία του ευκλείδιου επιπέδου, $\mathcal{L} = \{\overline{AB}\}$, με \overline{AB} το ευθύγραμμο τμήμα που συνδέει τα A και B , και

$$\mathcal{I} = \{(A, \overline{AB}), (B, \overline{AB})\} = \mathcal{P} \times \mathcal{L},$$

όπως στο Σχ. 1.1



Σχήμα 1.1

τα αξιώματα (ΣΕ 1) και (ΣΕ 2) ικανοποιούνται. Το (ΣΕ 3) εισάγεται για να αποκλειστεί η ανωτέρω τετριμμένη περίπτωση.

ΠΡΟΤΑΣΗ 1. Σε ένα ΣΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ η παραλληλία είναι σχέση ισοδυναμίας.

Απόδειξη. Η παραλληλία είναι εξ ορισμού ανακλαστική

$$\forall k \in \mathcal{L} : k // k,$$

και συμμετρική

$$k // \ell \Rightarrow \ell // k.$$

Είναι και μεταβατική: Έστω $k // \ell$ και $\ell // m$. Θδο $k // m$. Διακρίνουμε δύο περιπτώσεις:

(1) Αν $k = m$, τότε $k // m$, και το ζητούμενο ισχύει.

(2) Αν $k \neq m$, τότε :

(2α) Αν $k = \ell$, αφού $\ell // m$, ισχύει $k // m$.

(2β) Αν $k \neq \ell$, υποθέτουμε (προς άτοπο) ότι υπάρχει $P \in \mathcal{P}$ με $(P, k) \in \mathcal{I}$ και $(P, m) \in \mathcal{I}$. Επειδή $(P, k) \in \mathcal{I}$, $k // \ell$ και $k \neq \ell$, έχουμε $(P, \ell) \notin \mathcal{I}$. Άρα από το σημείο P εκτός της ℓ διέρχονται δύο παράλληλες (η k και η m), άτοπο, λόγω του αξιώματος (ΣΕ 2). Επομένως δεν υπάρχει τέτοιο P και $k // m$. \square

ΟΡΙΣΜΟΣ 1. Έστω $P, Q \in \mathcal{P}$ με $P \neq Q$. Η μοναδική ευθεία $k \in \mathcal{L}$, με $(P, k) \in \mathcal{I}$ και $(Q, k) \in \mathcal{I}$ (βλ. αξίωμα (ΣΕ 1)) λέγεται **ένωση** των P και Q και συμβολίζεται με

$$k = P \vee Q.$$

ΠΡΟΤΑΣΗ 2. Σε ένα ΣΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, αν $A, B, C \in \mathcal{P}$ είναι τρία διαφορετικά συγγραμμικά σημεία και ℓ η κοινή ευθεία, τότε

$$\ell = A \vee B = B \vee C = C \vee A.$$

Απόδειξη. Από το αξίωμα (ΣΕ 1), για τα σημεία $A \neq B$ υπάρχει ακριβώς μία ευθεία που διέρχεται από αυτά. Επειδή οι ευθείες ℓ και $A \vee B$ διέρχονται από τα A και B , παίρνουμε $\ell = A \vee B$. Παρόμοια παίρνουμε $\ell = B \vee C$ και $\ell = C \vee A$. \square

ΠΡΟΤΑΣΗ 3. Σε ένα ΣΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, αν $k, \ell \in \mathcal{L}$ με $k \neq \ell$, τότε οι k, ℓ έχουν το πολύ ένα κοινό σημείο.

Απόδειξη. Αν $k // \ell$, τότε οι k, ℓ δεν έχουν κανένα κοινό σημείο.

Αν $k \not\parallel \ell$ τότε υπάρχει $P \in \mathcal{P}$ με $(P, k), (P, \ell) \in \mathcal{I}$. Το P είναι μοναδικό: αν υπάρχει και $Q \neq P$ με $(Q, k), (Q, \ell) \in \mathcal{I}$, τότε οι k και ℓ διέρχονται από δύο διαφορετικά σημεία, τα P και Q , άρα

$$k = \ell = P \vee Q,$$

άτοπο. \square

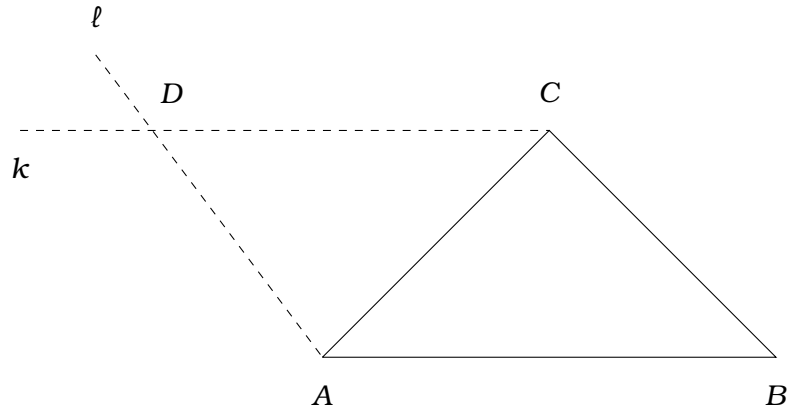
ΠΟΡΙΣΜΑ. Σε ένα ΣΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, αν $k, \ell \in \mathcal{L}$ με $k \not\parallel \ell$, τότε οι k, ℓ έχουν ακριβώς ένα κοινό σημείο.

ΟΡΙΣΜΟΣ 3. Σε ένα ΣΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, έστω $k, \ell \in \mathcal{L}$ με $k \neq \ell$ και $k \not\parallel \ell$. Τότε το μοναδικό κοινό σημείο P των k, ℓ λέγεται **τομή** των k και ℓ και συμβολίζεται με

$$P = k \wedge \ell.$$

ΘΕΩΡΗΜΑ. Σε κάθε ΣΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, υπάρχουν τουλάχιστον 4 διαφορετικά σημεία, ανά 3 μη-συγγραμμικά.

Απόδειξη. Από το αξίωμα (ΣΕ 3) υπάρχουν τρία (διαφορετικά) μη-συγγραμμικά σημεία, έστω τα A, B, C . Τότε:



Σχήμα 1.2

$$(C, A \vee B) \notin \mathcal{I} \Rightarrow \exists! k \in \mathcal{L} : (C, k) \in \mathcal{I} \text{ και } k // A \vee B$$

$$(A, C \vee B) \notin \mathcal{I} \Rightarrow \exists! \ell \in \mathcal{L} : (A, \ell) \in \mathcal{I} \text{ και } \ell // C \vee B$$

Παρατηρούμε ότι $k \not\parallel \ell$. Πράγματι, αν $k // \ell$, λόγω της μεταβατικότητας της παραλληλίας έχουμε

$$A \vee B // k // \ell // B \vee C,$$

άτοπο, διότι $A \vee B$ και $B \vee C$ είναι διαφορετικές μεταξύ τους και τέμνονται στο B . Αφού λοιπόν $k \not\parallel \ell$, έχουν ακριβώς ένα κοινό σημείο $D = k \wedge \ell$.

Τότε το D δεν συμπίπτει με κανένα από τα A, B, C . Πράγματι,

$$D = A \Rightarrow A \mathcal{I} k // A \vee B \Rightarrow k = A \vee B \Rightarrow C \mathcal{I} (A \vee B), \text{ άτοπο.}$$

$$D = B \Rightarrow B \mathcal{I} k // A \vee B \Rightarrow k = A \vee B \Rightarrow C \mathcal{I} (A \vee B), \text{ άτοπο.}$$

$$D = C \Rightarrow C \mathcal{I} \ell // C \vee B \Rightarrow \ell = C \vee B \Rightarrow A \mathcal{I} (C \vee B), \text{ άτοπο.}$$

Επίσης το D δεν είναι συγγραμμικό με κανένα ζεύγος από τα A, B, C . Πράγματι,

$$DI(A \vee B) // k \Rightarrow k = A \vee B \Rightarrow CI(A \vee B), \text{ άτοπο.}$$

$$DI(B \vee C) // \ell \Rightarrow \ell = B \vee C \Rightarrow AI(B \vee C), \text{ άτοπο.}$$

$$DI(A \vee C) \Rightarrow A \vee C = A \vee D = C \vee D \Rightarrow k = \ell$$

$$\Rightarrow A \vee B // k = \ell // B \vee C$$

$$\Rightarrow A \vee B = B \vee C, \text{ άτοπο,}$$

και το ζητούμενο έχει αποδειχθεί. □

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ. (1) Το επίπεδο της ευκλείδιας γεωμετρίας είναι ΣΕ.

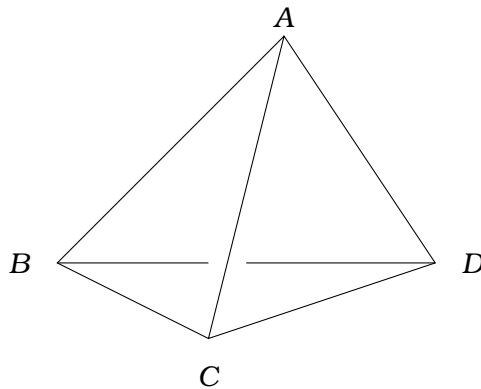
(2) Θεωρούμε την τριάδα $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, I)$, όπου

$$\mathcal{P} = \{A, B, C, D\}$$

$$\mathcal{L} = \{\{A, B\}, \{A, C\}, \{A, D\}, \{B, C\}, \{B, D\}, \{C, D\}\}$$

$$I \equiv \epsilon$$

Ελέγχεται αμέσως ότι η $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, I)$ είναι ΣΕ. Μια αναπαράσταση του βλέπουμε στο Σχήμα 1.3:



Σχήμα 1.3

Το ανωτέρω επίπεδο λέγεται **συσχετισμένο επίπεδο των 4 σημείων** και, λόγω του Θεωρήματος της σελ. 3, είναι το **μικρότερο** ΣΕ που υπάρχει.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Στο ευκλείδιο επίπεδο θεωρούμε το σύνολο \mathcal{P} των σημείων στο εσωτερικό του μοναδιαίου δίσκου, το σύνολο \mathcal{L} των χορδών του ίδιου δίσκου (χωρίς τα άκρα τους) και παίρνουμε σαν \mathcal{I} την σχέση "ανήκει" της ευκλείδιας γεωμετρίας. Να εξετάσετε αν η τριάδα $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ είναι ΣΕ. Ποιά από τα αξιώματα ισχύουν και ποιά όχι;

2. Στον τριδιάστατο ευκλείδιο χώρο παίρνουμε την μοναδιαία σφαίρα S^2 και θεωρούμε το σύνολο \mathcal{P} των σημείων (x, y, z) που ανήκουν στην επιφάνεια της, το σύνολο \mathcal{L} των μέγιστων κύκλων C της S^2 και \mathcal{I} την συνήθη σχέση "ανήκει". Να εξετάσετε αν η τριάδα $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ είναι ΣΕ. Ποιά από τα αξιώματα ισχύουν και ποιά όχι;